

„V-am spus acestea pentru ca bucuria mea să fie în voi
și bucuria voastră să fie deplină.” (In 15,11)

Biserica în ascultarea tinerilor

8 - 15 aprilie 2018

Săptămâna spiritualității

Ucenicul lui Cristos se îngrijește de viața sa spirituală favorizând dimensiunea interioară a vieții. Viața spirituală este făcută din tăcere, ascultare, rugăciune, sacrameinte, comuniune, misiune etc. *Săptămâna spiritualității* are obiectivul de a-i ajuta pe membri să intensifice viața spirituală punându-l pe Cristos în centrul vieții lor.

Săptămâna spiritualității are loc în a doua săptămână din Timpul Pascal.

OBIECTIVUL SĂPTĂMÂNII: În conformitate cu drumul spre Sinodul Episcopilor, o reflecție asupra modalităților potrivite pentru a-i însoți pe tinerii din propriile comunități pentru ca aceștia să răspundă la chemarea lui Dumnezeu.

Prin intermediul unui nou parcurs sinodal cu tema „Tinerii, credința și discernământul vocațional”, Biserica a decis să se întrebe cum să însoțească tinerii să recunoască și să accepte chemarea la plinătatea vieții și a iubirii, și să ceară tinerilor să o ajute în identificarea celor mai eficiente modalități de a anunța Vestea cea Bună în zilele noastre. Ascultându-i pe tineri, Biserica va auzi vocea Domnului care răsună și astăzi. Precum odinioară Samuel (cf. 1 *Sam* 3,1-21) și Ieremia (cf. *Ier* 1,4-10), există și azi tineri care știu cum să discearnă semnele vremurilor noastre, semnalate de Duhul Sfânt. Ascultând aspirațiile lor, putem să întrevădem lumea de mâine ce ne vine în întâmpinare și căile pe care Biserica este chemată să le urmeze.

În continuare se oferă câteva piste de reflecție în ceea ce privește realitatea tinerilor.

1. Tinerii în lumea de astăzi

Diverse studii de cercetare arată că tinerii au nevoie de persoane de referință apropiate, credibile, coerente și oneste, dincolo de locurile și ocaziile în care să își testeze capacitățile de a se raporta la alții (atât la adulți cât și colegi) și de a înfrunța dinamicile afective. Tinerii caută persoane de referință, care sunt capabile să experimenteze empatia și să le ofere sprijin, încurajare și ajutor în recunoașterea limitelor lor, dar fără a-i face să se simtă judecați.

Din acest punct de vedere, rolul părinților și al familiilor este crucial și, uneori, problematic. Generațiile mai în vârstă tind adesea să subestimeze potențialul tinerilor, accentuând slăbiciunile lor și au dificultăți în a înțelege nevoile celor mai tineri. Părinții și educatorii pot fi, de asemenea, conștienți de propriile lor greșeli și știu ce nu ar vrea ca tinerii să facă. Cu toate acestea, de multe ori adulții nu au o idee clară despre cum să-i ajute pe tineri să se concentreze pe viitor. În acest sens, cele două reacții cele mai frecvente sunt a prefera să nu spună nimic și să impună propriile alegeri. Părinții absenți sau exagerat de protectori îi fac pe copii mai nepregătiți să se confrunte

cu viața și au tendința de a subestima riscurile implicate sau sunt obsedați de teama de a face greșeli.

1. *În ce fel e ascultată vocea tinerilor în comunitatea noastră?*
2. *Ce cer tinerii în mod concret de la Biserică, astăzi?*

2. Credință, discernământ, vocație

A crede înseamnă a se dispune în ascultarea Duhului Sfânt și în dialog cu Cuvântul care este calea, adevărul și viața (cf. *In* 14,6), cu toată propria inteligență și afectivitate, a învăța să-i dai încredere „întrupându-l” în situațiile concrete ale vieții de zi cu zi, în momentele în care crucea este aproape și în acelea în care se experimentează bucuria în fața semnelor învierii, tocmai cum a făcut „ucenicul iubit”. La această provocare trebuie să răspundă fiecare comunitate creștină și fiecare credincios în parte.

Duhul Sfânt vorbește și acționează prin evenimente din viața fiecărei persoane, însă evenimentele în sine sunt mute sau ambigue, deoarece se pot da interpretări diferite. A ilumina semnificația lor în vederea unei decizii cere un parcurs de discernământ. Cele trei verbe din *Evangelii gaudium*, 51, folosite pentru a descrie discernământul, și anume „a recunoaște”, „a interpreta” și „a alege”, pot fi de ajutor pentru a delinea un itinerar adecvat atât pentru indivizi cât și pentru grupuri și comunități, pe deplin conștienți că, în practică, limitele dintre diferitele faze nu sunt niciodată clar delimitate.

Ca toate lucrurile importante ale vieții, și discernământul vocațional este un proces îndelungat desfășurat de-a lungul timpului, în care o persoană continuă să vegheze asupra semnelor folosite de Dumnezeu pentru a indica și specifica o vocație, care este foarte personală și unică.

1. *Care sunt dificultățile tinerilor de a-și trăi credința?*
2. *Tinerii de azi caută îndrumarea spirituală? La cine caută ajutor în privința asta?*
3. *Ce ajutor oferă comunitatea pentru discernământul vocațional al tinerilor?*

3. Acțiunea pastorală a Bisericii

Însoțirea tinerilor presupune ieșirea din propriile scheme preconceptuate, întâlnindu-i pe tineri acolo unde aceștia sunt, adaptându-se la timpurile și ritmurile lor; înseamnă și a-i lua în serios în efortul pe care îl fac pentru a descifra realitatea în care trăiesc și a transforma vestea primită în gesturi și cuvinte, în efortul zilnic de a construi propria istorie și în căutarea, mai mult sau mai puțin conștientă, a unui sens pentru viața lor.

Tocmai pentru că este vorba de interpelarea libertății tinerilor, este nevoie să fie valorizată creativitatea fiecărei comunități pentru a construi propuneri capabile de a intercepta originalitatea fiecărei persoane și de a sprijini dezvoltarea. În multe cazuri, misiunea aceasta implică a învăța să se facă loc noutăților, fără a o sufoca în încercarea de a o înghesui în scheme preconceptuate.

1. *În ce măsură comunitatea noastră se simte responsabilă de educarea noilor generații?*
2. *Se oferă tinerilor posibilitatea să-și aducă contribuția creativă și se acceptă ideile lor, chiar și atunci când acestea par o provocare?*

**RUGĂCIUNE PENTRU
SINODUL TINERILOR**

Doamne Isuse,
Biserica ta, în drum spre Sinod,
își îndreaptă privirea către toți tinerii lumii.
Te rugăm ca ei să își ia viața în mâini cu mult curaj,
să aspire spre lucrurile cele mai frumoase și mai profunde
și să își păstreze mereu o inimă liberă.

Ajută-i ca, însoțiți de călăuze înțelepte și generoase,
să răspundă la chemarea pe care Tu o adresezi fiecăruia dintre ei,
ca să își realizeze proiectul de viață și să atingă fericirea.
Păstrează-le inima deschisă spre visurile mărețe
și fă-i atenți la binele fraților.

Ca ucenicul iubit, să fie și ei la picioarele Crucii
pentru a o primi pe Maria, ca un dar de la Tine.
Să fie mărturisitori ai Învierii tale
și să știe să te recunoască viu lângă ei,
vestind cu bucurie că Tu ești Domnul.
Amin.

Franciscus